

INTENCJE MSZALNE w dniach 23 - 29 III 2026

Pon. 23 III	7.00	1) + Irena Mizgier (greg. 23), 2) + Renata Pawlik (greg. 23), 3) + Bronisław (70. r. śm.)
	18.00	1) – w int. Jerzego, o żywą wiarę i nawrócenie, 2) – w int. Piotra, o ochronę przed złem i o opiekę MB
Wt. 24 III	7.00	1) – w int. Piotra, o nawrócenie i o opiekę Matki Bożej, 2) + Irena Mizgier (greg. 24), 3) + Renata Pawlik (greg. 24)
	18.00	1) – w int. wspólnoty Maranatha, 2) + mąż Tadeusz Bieńkowski (1. r.)
Śr. 25 III	7.00	1) + Zofia (w dniu urodzin), + z rodziny, 2) + Renata Pawlik (greg. 25)
	18.00	1) – w int. Stanisława (19. urodziny), dziękczynna, z prośbą o Boże błogosławieństwo i o opiekę MB, 2) + Irena Mizgier (greg. 25)
Czw. 26 III	7.00	1) + Genowefa (37. r.), + z rodziny Tadeusza 2) + Renata Pawlik (greg. 26)
	18.00	1) + Jacek (20. r.), Łukasz, 2) + Irena Mizgier (greg. 26)
Pt. 27 III	7.00	1) + Czesława Kaliszyńska, 2) + Renata Pawlik (greg. 27)
	18.00	1) – w int. Aurelii (z okazji 35. urodzin), 2) + Irena Mizgier (greg. 27)
	19.30	- w int. uczestników Ekstremalnej Drogi Krzyżowej
Sob. 28 III	7.00	1) + Irena Mizgier (greg. 28), 2) + Renata Pawlik (greg. 28)
	18.00	+ Agnieszka, Maria
Ndz. 29 III	7.00	+ Renata Pawlik (greg. 29)
	8.15	+ rodzice Janina i Franciszek, Zofia, Zygmunt, rodzeństwo: Stanisław, Zofia, Józef
	9.30	- w int. Jakuba (z okazji urodzin), dziękcz. - błagalna
	11.00	+ Janina (14. r.), + z rodziny
	12.15	+ Beata Lis
	12.30	+ Irena Mizgier (greg. 29)
	16.30	+ dzieci: Ania, Łukasz, Adam
	18.00	- dziękczynna za udaną operację, o Boże błogosł.
20.00	+ rodzice Maria i Bolesław	

BIULETYN PARAFIALNY

*** PARAFIA MIŁOSIĘDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE ***

***** V Niedziela Wielkiego Postu, 22 III 2026, Nr 38 *****

EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (J 11, 1 - 45)

Był pewien chory, Łazarz z Betanii, ze wsi Marii i jej siostry, Marty. Maria zaś była tą, która namaściła Pana olejkami i włosami swoimi otarła Jego nogi. Jej to brat, Łazarz, chorował. Siostry zatem posłały do Niego wiadomość: "Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz". Jezus, usłyszawszy to, rzekł: "Choroba ta nie zmierza ku śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą". A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza. Gdy posłyszał o jego chorobie, pozostał przez dwa dni tam, gdzie przebywał. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: "Chodźmy znów do Judei". Rzekli do Niego uczniowie: "Rabbi, dopiero co Żydzi usiłowali Cię ukamienować i znów tam idziesz?" Jezus im odpowiedział: "Czyż dzień nie liczy dwunastu godzin? Jeśli ktoś chodzi za dnia, nie potyka się, ponieważ widzi światło tego świata. Jeżeli jednak ktoś chodzi w nocy, potknie się, ponieważ brak mu światła". To powiedział, a następnie rzekł do nich: "Łazarz, przyjaciel nasz, zasnął, lecz idę go obudzić". Uczniowie rzekli do Niego: "Panie, jeżeli zasnął, to wyzdrowieje". Jezus jednak mówił o jego śmierci, a im się wydawało, że mówi o zwyczajnym śnie. Wtedy Jezus powiedział im otwarcie: "Łazarz umarł, ale raduję się, że Mnie tam nie było, ze względu na was, abyście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego". A Tomasz, zwany Didymos, rzekł do współuczniów: "Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć". Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. A Betania była oddalona od Jerozolimy około piętnastu stadiów. I wielu Żydów przybyło przedtem do Marty i Marii, aby je pocieszyć po utracie brata. Kiedy więc Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta więc rzekła do Jezusa: "Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga". Rzekł do niej Jezus: "Brat twój zmartwychwstanie". Marta Mu odrzekła: "Wiem, że powstanie z martwych w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym". Powiedział do niej Jezus: "Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?" Odpowiedziała Mu: "Tak, Panie! Ja mocno wierzę, że Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat". Gdy to powiedziała, odeszła i przywołała ukradkiem swoją siostrę, mówiąc: "Nauczyciel tu jest i woła cię". Skoro zaś tamta to usłyszała, wstała szybko i udała się do Niego. Jezus zaś nie przybył jeszcze do wsi, lecz był wciąż w tym miejscu, gdzie Marta wyszła Mu na spotkanie. Żydzi, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, widząc, że Maria szybko wstała i wyszła, udali się za nią, przekonani, że idzie do grobu, aby tam płakać. A gdy

Maria przyszła na miejsce, gdzie był Jezus, ujrzawszy Go, padła Mu do nóg i rzekła do Niego: "Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł". Gdy więc Jezus zobaczył ją płaczącą i płaczących Żydów, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: "Gdzie go położyliście?" Odpowiedzieli Mu: "Panie, chodź i zobacz!" Jezus zapłakał. Żydzi więc mówili: "Oto jak go miłował!" Niektórzy zaś z nich powiedzieli: "Czy Ten, który otworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?" A Jezus, ponownie okazując głębokie wzruszenie, przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień. Jezus powiedział: "Usuńcie kamień!" Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: "Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie". Jezus rzekł do niej: "Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?" Usunięto więc kamień. Jezus wznosił oczy do góry i rzekł: "Ojcze, dziękuję Ci, że Mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie tłum to powiedziałem, aby uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś". To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: "Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!" I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce przewiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: "Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić". Wielu zatem spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrzawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Nabożeństwa wielkopostne:

- **Gorzkie Żale** – w niedzielę po Mszy św. o godz. 16.30,
- **Droga Krzyżowa** w piątek: o godz. 17.00 (dla dzieci) i ok. 18.30 (ogólna). O godz. 19.30 Mszą św. rozpoczęcie **Ekstremalnej Drogi Krzyżowej im. Św. Jana Pawła II**, której trasa prowadzi ok. 44 km na szczyt Wieżycy. Można się jeszcze zgłaszać przez stronę edk.org.pl lub przez aplikację EDK.

2. W najbliższą środę przypada uroczystość **Zwiastowania Pańskiego**. Podczas Mszy świętych o godz. 7.00 i 18.00 będzie można złożyć przysięgę duchowej adopcji dziecka poczętego.

3. Zapraszamy na **koncert pasyjny** „Ecce Homo – Słuchaj Człowieku”. Montaż słowno – muzyczny w wykonaniu rodzin Olejników, Szczypiorskich, chórów Especto i Passionata odbędzie się w naszym kościele w najbliższą sobotę o godz. 19.00.

4. W **Niedzielę Palmową** obrzęd poświęcenia palm na wszystkich Mszach św. Uroczysta procesja podczas sumy o godz. 12.30. Palmy będzie można nabyć u młodzieży przed kościołem. Dobrowolne ofiary zasilą budżet uczestników wyjazdu na Światowe Dni Młodzieży do Korei.

5. W przyszłą niedzielę, w kruchcie kościoła będzie też można nabyć **świece z wosku**, z monasteru sióstr betlejemitek z Grabowca.

6. Zachęcamy do nabywania i lektury „**Gościa Niedzielnego**”, „**Niedzieli**” i naszego „**Biuletynu Parafialnego**”.

KATECHEZA LITURGICZNA cz. XVII

Prefacja

Słowo *prefacja* stało się wyrażeniem liturgicznym, zawołaniem ostrzegającym, iż po tych słowach ma wydarzyć się coś ważnego. Poznając etymologię tego słowa *prae* – przed i *for, fari* – mówić, można je rozumieć w sensie czasowym: *mówić przed rozpoczęciem*; a także w sensie przestrzennym: *mówić przed zebranymi*. W biegu dziejów Kościoła, święci pierwszych wieków, w różny sposób komentowali, czym jest *prefacja*. Św. Cyprian, który jako pierwszy użył słowa *prefacja* traktował ją jako wstępne wezwanie, aby wierni stawali do modlitwy czyści i z uwagą kierowali serca ku Panu.

W sakramentarzach słowo *prefacja* oznaczało rodzaj katechezy wprowadzającej kandydatów do chrztu w modlitwę Pańską. Dziś teologowie łączą prefację nie tylko z wstępem do pewnej czynności modlitewnej, ale uważają ją już jako samą modlitwę, która przepowiada wielkie dzieła Boże.

Polska wersja Mszału Rzymskiego (tej obszernej księgi, która leży na ołtarzu) podaje 97 prefacji. 41 z nich to prefacje używane w określone części roku liturgicznego, 14 dotyczy obchodów świąt i misterii Pańskich, kolejnych 17 ze wspomnieniami świętych, 8 z mszami rytualnymi (pogrzeb, sakrament małżeństwa itp.) oraz 7 z innymi celebracjami.

W każdej prefacji wyróżniamy następującą strukturę:

- dialog wprowadzający – *Pan z wami ... W górę serca ...*
- formułę wstępną – *Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe...*
- embolizm – podaje motyw dziękczynienia
- formułę końcową – *dlatego...*

Prefacje można wykonywać w formie recytowanej bądź śpiewanej. Niepoprawne jest odśpiewywanie wyłączenie dialogu wprowadzającego, a następnie recytowanie kolejnych części. Prefację kapłan wykonuje z rozłożonymi rękoma jako forma uwielbienia Boga i jednocześnie symbol człowieka oczekującego z ufnością Bożego wsparcia i pomocy. Chrześcijanie starożytni w tej postawie upatrywali również podobieństwo do Zbawiciela modlącego się na krzyżu.

Ks. Maciej Stodolski

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Gdańsk Migowo, ul. Myśliwska 25

Biuro parafialne: poniedziałek i piątek w godz. 19.00 – 20.00

Kontakt: gdanskmigowo@gmail.com

Więcej informacji na: www.parafiamigowo.pl

Redakcja Biuletynu: ks. Proboszcz